

РЕКТОРИ

КАРЧЕМСЬКИЙ Мойсей Юрійович

Директор інституту (лютий 1944 р. — червень 1953 р.)

Кандидат технічних наук

Народився в 1905 р. в м. Брагін (Білорусь). У 1931 р. закінчив Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут. З 1930 по 1933 р. працював на оборонних спорудах, а з 1933 по 1938 р. — у Дніпропетровському відділенні «ПРОМБУДПРОЕКТу» на посаді групового інженера-проектувальника. Висококваліфікований фахівець М. Ю. Карчемський був одним із проектувальників великих прокатних цехів Півдня СРСР, у тому числі «Запорозжсталі». В 1938 р. призначений директором Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту. Цю посаду обіймав до вересня 1941 р. до евакуації інституту до Новосибірська. З вересня 1941 по 1943 р. Мойсей Юрійович працював директором Московського інженерно-будівельного інституту ім. В. В. Куйбишева. З 1944 по 1953 р. знову обіймав посаду директора Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту. З 1953 по 1982 р. працював у інституті доцентом кафедр будівельного виробництва (1953–1960), доцентом, старшим науковим співробітником залізобетонних та кам'яних конструкцій (1960–1982). Маючи багатий досвід роботи та володіючи достатньою науковою ерудицією, М. Ю. Карчемський зумів на посаді директора інституту добре організувати навчальний процес і розгорнути велику науково-дослідну роботу, результати якої використовувалися в будівельній промисловості. Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут під керівництвом Мойсея Юрійовича брав участь у проектуванні та будівництві Дніпропетровських заводів-гігантів — автомобільного заводу та металургійного комбінату ім. Ф. Е. Дзержинського та ін.

РУДНИК Яков Володимирович

Директор інституту (листопад 1953 р. — грудень 1961 р.)

Кандидат технічних наук

Народився в 1903 р. у с. Козерозі Коцюбинського району Чернігівської області. В 1930 р. закінчив Київський лісотехнічний інститут. Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1946), мав п'ять урядових нагород. У 1949 р. у Москві захистив кандидатську дисертацію. Маючи великий педагогічний досвід роботи у ВНЗ країни (Москва, Київ), Я. В. Рудник був призначений директором Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту, де працював упродовж 1953–1961 рр. У цей же час (за сумісництвом) був завідувачем кафедри деталей машин. За час перебування на посаді директора інституту проводив велику організаторську роботу з розвитку матеріально-технічної бази інституту (будівництво нової частини навчального корпусу та створення низки нових лабораторій із сучасною апаратурою) та покращення підготовки висококваліфікованих кадрів, фахівців-будівельників і механіків. Приділяв велику увагу розвитку науково-дослідної роботи та співпраці з виробництвами. З 1961 по 1962 р. працював доцентом кафедри деталей машин. Після обрання за конкурсом перейшов працювати доцентом кафедри будівельних машин до Київського інженерно-будівельного інституту.